

GLEDE I ARBEIDSLIVET.

På 70-tallet undersøkte et forskerteam i en stor bedrift i Storbritannia hva som motiverte medarbeiderne mest.

De plukket ut en gruppe av mennesker som samarbeidet om dette. Folk fikk mer penger.

Senere ble de spurt hvor godt de likte å arbeide nå og de ble bedt om deres mening i henhold til deres sjef og deres kolleger.

Så bli situasjonen på arbeidsplassen forandret. De ble installert nye, lysere taklamper. De fikk lov til å spise middager gratis.

Etter hvert nye tiltak ble de spurt igjen.

Resultatet var: ethvert nytt tiltak bevirket tilsynelatende at disse menneskene trivdes bedre på arbeidsplassen sin.

Det var en glede å se dem arbeide.

Men forskere vil alltid være på den trygge siden.

Nå ville de også vite hva som skjer dersom man gjør eksakt det motsatte.

De strøk de gratis måltider og spurte de ansatte igjen. Det gode resultatet forundret forskerne.

Så ble belysningen demontert. Utspørringen førte til akkurat samme resultat:

arbeiderne var tilsynelatende enda mer motivert selv om deres fordeler smuldret opp.

Så fant de en forklaring. Verken penger, lys eller mat hadde motivert dem.

Det som virkelig var av betydning var interessen som de fikk av mennesker som spurte dem om og om igjen hvordan de hadde det.

Dette var den virkelige begrunnelsen for den økende positive holdningen overfor deres gjøremål.